

Efterspil

... om SKAT og Kammeradvokaten

Tekst: Peer Kølendorf

Forsidefoto fra Folketingets hjemmeside af Henrik Sørensen

Marts 2016

10 svar af afgørende betydning for opfattelsen af tillid og retsstat i Danmark

På de næste sider dokumenteres en historie, der burde forbindes med fjerne lande og kulturer. Men vi er i Danmark. Den handler om en retssag, der kunne have ruineret en virksomhedsejer, men fordi han havde gemt en emailkorrespondance med SKAT fra 15-20 år siden, og fordi han mirakuløst fandt dokumenter, der afslørede, at SKAT og Kammeradvokaten ved Boris Frederiksen talte usandt, slap han fri ved vores to højeste retsinstanser, som han skulle. Højesteret satte punktum 11. februar i år.

Historien, der er kaldt ”hæmningsløs sagsførelse med bind for øjnene”, savner en masse svar fra SKAT og statens advokat Kammeradvokaten. Først når vi har svarene, kan sagen lukkes:

1.Hvorfor blev sagen rejst, når der ikke var antydning af beviser for noget erstatningsansvar?

2.Hvorfor sagde SKAT ja til, at en sag kunne føres, og hvorfor sagde SKAT ikke stop undervejs?

3.Har SKAT undersøgt mulighederne for at rejse krav mod Kammeradvokaten for tabsgivende rådgivning? Foruden et tab på 144 mio. kr. har SKAT sagsomkostninger til modparten på 9 mio. kr. foruden Kammeradvokatens salær.

4.Hvorfor kan man ikke stole på SKAT og Kammeradvokaten?

5.Hvorfor udarbejder SKAT og Kammeradvokaten ikke retvisende materiale?

6.Hvilke konsekvenser får usandhederne for SKAT og Kammeradvokaten?

7.Hvad løber regningen for skatteborgerne op i, når vi tæller salær til Kammeradvokaten med?

8.Hvad er de menneskelige omkostninger ved en syv år lang grundløs retssag, der på bizar vis starter i en indkørsel?

9.Er det nok for retssikkerheden, at det i denne sag mere eller mindre tilfældigt endte med, at domstolene fik et rigtig grundlag til at træffe afgørelse, eller er der et synligt bjerg at bestige, før vi har reel retssikkerhed?

10.Hvad sker der for de personligt ansvarlige i sagskomplekset?

Jagten på de 10 svar er i fuld gang.

Den vil vise, hvordan det står til med retssikkerheden i Danmark!

Du er blandt de udvalgte til at modtage denne Mini-book. Vi hører gerne din reaktion, når du har læst de følgende 25 sider.

Send din reaktion på:

Email: pk@comitel.dk

Telefon 70 20 26 27

Kammeradvokaten tabte 0-8 – men scorede den største gevinst

Det bør have alvorlige følger, når statens advokat hæmningsløst fører sager med bind for øjnene. Hvor er selvjustitsen henne?, spørger direktør Peer Kolendorf i sin klage til Advokatrådet. Baggrunden for klagen, kritikken og spørgsmålene til politikerne er her:

Med dommerstemmerne 8-0 har Østre Landsret i 2014 og Højesteret i 2016 afværget, at jeg skulle gå personligt konkurs for et erstatningskrav på 144 mio. kr. Kravet, der med procesrente

ville overstige 220 mio. kr., blev på Skatteministeriets og SKAT's vegne fremført af statens egen advokat, Kammeradvokaten, ved advokat Boris Frederiksen. Spørger man garvede jurister, der har fulgt den syv år lange sag og læst de udførlige og kry-stalklare domme, er holdningen enslydende, at ”man da ikke

kaster sig ud i en så spektakulær og kostbar sag uden skyggen af et bevis!” En jurist kalder Boris Frederiksens fremfærd for ”hæmningsløs sagsførelse med bind for øjnene!”

Jeg har siden 1966 drevet virksomhed med radio- og telekommunikation, telefoni og IT. Jeg har uddannet mig inden for jura, økonomi og ledelse og har drevet virksomhed efter bedste evne i snart 50 år. Min virksomheds resultater gennem mine medarbejders dygtige indsats har skabt et bidrag til samfundet, som jeg er stolt af. Jeg har haft mange tillidsposter. Bl. a. har jeg været medlem af Telerådet og Innovationsrådet, og jeg har aldrig været beskyldt for uhæderlighed eller uordentlighed.

I 2009 blev jeg sagsøgt af Skatteministeriet/SKAT, repræsenteret af Kammeradvokaten ved advokat Boris Frederiksen. Boris Frederiksen skrev til mig, at SKAT havde “anmodet mig om at vurdere, hvorvidt der er grundlag for at rejse et erstatningskrav over for Dem”, og at ”Det er min vurdering, at De ... ifalder erstatningsansvar ... Baseret herpå skal jeg herved på vegne SKAT rejse krav om betaling af kr. 144.080.799”. Grundlaget for sagen var altså, at Boris Frederiksen mente, at jeg var personligt erstatningsansvarlig for et tab hos SKAT, fordi jeg ikke havde ledet min virksomhed ordentligt.

Det er bestemt ikke rart at blive retsforfulgt som privatperson af staten. Det kan koste velfærd og betyde økonomisk ruin, og det tærer på en selv, på familien og på forbindelserne, forretningsmæssige og private. Der er en formodning for, at staten, når den sagsøger private borgere, gør det på et solidt grundlag bestående af en loyal gengivelse af fakta, en juridisk kyndighed på højt niveau og en gennemgående sober sagsførelse. Staten

må være saglig og troværdig i både borgernes og domstolenes opfattelse, fordi en grundsten i det danske samfund er, at staten vil det, der er rigtigt. Når staten og statens advokat med deres ubegrænsede ressourcer mobiliserer mod en, er den første tanke derfor, at det gør staten kun, fordi der er noget at komme efter. Har jeg svigtet?, tænker man.

Boris Frederiksens hovedargument i min sag har været, at jeg ikke anede, hvad jeg lavede, at jeg simpelt hen ikke var kvalificeret til at lede min virksomhed. Boris Frederiksen oplyste til Østre Landsret og Højesteret, at jeg var en novice med utilstrækkeligt kendskab til og viden om det marked, min virksomhed agerede på. Senest har Boris Frederiksen i forbindelse med Højesterets dom i sagen udtalt til Børsen, at ”Nu har jeg både i landsretten og i Højesteret fortalt dommerne, hvad jeg mener om Peers måde at drive virksomhed på. Når det så er gået hans vej, er det vel meget naturligt, at han har noget frustration, han skal af med.” I Højesteret kaldte Boris Frederiksen, ansigt til ansigt med dommerne og med statens vægt bag sig, mig for grådig og skødesløs, og han sammenlignede mig med mafiaen.

Min modpart må selvfølgelig gerne sige, hvad han mener om min måde at drive virksomhed på, hvis hans mening er baseret på den måde, hvorpå jeg faktisk har drevet virksomheden. Andre kan have en anden ledelsesstil end mig, og jeg er bestemt ikke fejlfri.

Men Boris Frederiksen havde selv givet domstolene dokumentation for, at jeg faktisk har forfattet en sagkyndig udtalelse om markedet for Det Danske Handelskammer, har givet en sagkyndig vidneforklaring i Østre Landsret om markedet og har været

formand for brancheorganisationen. I den periode, som sagen handler om, var min virksomhed en af de største og mest erfarne danske virksomheder på markedet.

Mening uden holdepunkter

Så nej, jeg er ikke frustreret over, at Boris Frederiksen har sagt sin mening. Jeg er frustreret, bekymret og ked af, at Boris Frederiksen har fabrikeret et grundlag for sin mening uden holdepunkter i virkeligheden. I min sag kom dette frem, så sagen sluttede, som den skulle. Men hvad med den næste, der sendes igennem den tilsvarende mølle?

Staten repræsenterer os alle og udgør over for den enkelte borger en overmagt. Alle kan blive sagsøgt af staten, ingen er immune. Derfor er det efter min opfattelse afgørende for retssystemet og retssikkerheden og ikke mindst tilliden hertil, at staten - og statens advokat - også faktisk lever op til sin rolle som saglig og troværdig og garant for forskellen mellem rigtigt og forkert.

Alle ved, at SKAT har likviditetsmangel, efter at der ved en fejl er røget ni tusinde millioner - eller rundt 9 milliarder - kroner til forbrydere i udlandet, og at SKATs skandaleramte EFI-system koster det offentlige 300 mio. kr. om måneden i gæld, der ikke inddrives. Derfor forstår jeg godt, at man er blevet meget omhyggelig med at samle sammen, hvad samles kan. Jeg tror, retsagen mod mig måske skal ses i lyset af et SKAT, der i mange år har været ved at bryde sammen af mange forskellige årsager.

Jeg slap fra sagen uden økonomisk ruin. Det gjorde jeg kun, fordi jeg var forsikret, så jeg kunne få den nødvendige advo-

katrådgivning. Uden den sikkerhed kunne jeg være blevet kørt over, selv om jeg intet forkert har gjort. Det kan ramme andre, tænker jeg. Derfor har jeg ikke bare henlagt sagen. Læringen af denne sag bør få konsekvenser.

Kammeradvokaten må bidrage

Østre Landsret

Tre landsdommere og fem højesteretsdommere har afsagt domme, der siger ”hus forbi”. Jeg har ikke optrådt uansvarligt. Men SKAT har angiveligt haft et tab på 144 mio. kr. Så nu er der to muligheder: SKAT kan lægge sagen på hylden og dermed afskrive beløbet, eller SKAT kan forsøge sig én gang mere. Det første giver jo ikke penge, det næste vil derimod efter min vurdering kunne give SKAT og de danske skatteborgere de manglende 144 mio. kr. eller en del heraf - plus dække nogle omkostninger, der er ganske betydelige i sagen. Statens egen advokat bør bidrage til at udrede SKATs tab. SKAT traf nogle beslutninger, der medførte, at tabet kunne opstå, og statens advokat gav SKAT fejlagtig rådgivning. Derfor må pilen pege mod SKAT selv og mod SKATs advokat.

Efter at være skudt på i 2.500 dage (syv år) er min tese, at sagen mod mig i væsentligt omfang er orkestreret af Kammeradvokaten. Advokat Boris Frederiksen har ønsket at dække over fejl i

sin egen rådgivning. Jeg kan ikke vide, om min tese er rigtig, og derfor er jeg i fuldt sving med at indhente nærmere informationer bl.a. via begæringer om aktindsigt og spørgsmål til Boris Frederiksen.

Hvad bygger min tese så på? Ud over citatet ovenfor, hvor Boris Frederiksen selv skriver, at han efter anmodning fra SKAT rejste sagen på grundlag af sin egen vurdering, bygger min tese på dokumenter, som i lang tid blev undertrykt for at hemmeligholde dem. Men først en kort introduktion af sagen:

De egentligt skyldige i SKATs tab er selvfølgelig de lovovertrædere, der har fremkaldt tab hos SKAT.

Mit selskab Comitel International blev i 2003-2004 indrullet i en usynlig momskarrusel. Vi ved nu, at karrusellen i den ene danske ende gik ud på, at en dansk virksomhed købte IT-varer uden for EU uden moms og solgte dem til en anden dansk virksomhed med moms. Dermed fik den første virksomhed et stort momsbeløb i hånden, som senere skulle indbetales til SKAT. I den anden danske ende købte mit selskab varerne af en dansk virksomhed med moms og solgte dem ud af EU uden moms. Dermed skulle mit selskab finansiere momsen, indtil den blev refunderet fra SKAT.

Det er der ikke noget galt med eller noget mærkeligt ved. Problemet her var, at bagmændene bag importørvirksomhederne tømte virksomhederne for midler, inden momsen var blevet indbetalt til SKAT. Derved begik de skyldnersvig over for SKAT. Der var op til tre andre virksomheder mellem importørvirksomhederne og mit selskab.

Trojansk hest

Vi havde en trojansk hest i selskabet, som var i ledtog med forbrydere i andre virksomheder. Svindlerne havde brug for ham, fordi de ikke kunne finansiere momsens selv, mens Comitel International, som en del af den solide Comitel-koncern, ikke havde problemer med dette. Mit selskab fik ikke noget ud af svindelen, fordi handelsavancerne var normale og dermed ville have været de samme, hvis selskabets likviditet i stedet var blevet anvendt til andre handler. Men den trojanske hest blev betalt under bordet af svindlerne for at bruge mit selskab til at købe og sælge netop deres varer. Der var tale om en person, som efter mange års loyal og dygtig tjeneste blev driftschef, direktør og bestyrelsesmedlem, så det var ikke en hvem som helst.

”Nu har jeg både i Landsretten og i Højesteret fortalt dommerne, hvad jeg mener om Peers måde at drive virksomhed på. Når det så er gået hans vej, er det vel meget naturligt, at han har noget frustration, han skal af med.”

*Citat af Boris Frederiksen fra
Dagbladet Børsen efter
højesteretsdommen*

Alle har fået hårde straffe. SKAT mistede momsindtægter. Jeg led et personligt tab i forbindelse med selskabets trojanske hest, og jeg led et økonomisk tab, fordi Comitel International gik konkurs som følge af hans inddragelse af selskabet i svindelen.

Jeg har aldrig været sigtet, ikke engang afhørt af politiet. I retten blev jeg afhørt som anklagemyndighedens vidne i sagen mod forbryderne. Her var Boris Frederiksen og jeg på samme side.

Efterfølgende har Boris Frederiksen så for SKAT rejst en erstatningsag mod mig personligt i 2009. Begrundelsen var, at jeg burde have vidst, at der i de nævnte virksomheder, flere omsætningsled forude, senere ville blive begået skyldnersvig. Boris Frederiksen antydede længe over for retten, at jeg faktisk havde viden eller forventning om svindelen - og dermed var en simpel forbryder - og siden gjorde SKAT gældende, at jeg burde have haft viden ud fra mit kendskab til alle detaljer i alle handler i mit selskab. Men det er naturligvis ikke en administrerende direktørs og et bestyrelsesmedlems opgave at sidde på skødet af samtlige medarbejdere og påse alle detaljer.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på det iøjnefaldende i Kammeradvokatens og SKATs mange, men forkerte påstande i min sag om, hvordan en virksomhed skal ledes, og hvilke kontroller ledelsen skal opstille. Med al respekt så var Kammeradvokaten bestyrelsesformand og bestyrelsesmedlem i det hedengangne Nordisk Fjer, om nogen en virksomhed med dårlig ledelse, og Kammeradvokatens ekspertise er staten og ikke erhvervslivet. Og statsrevisorerne har netop konstateret aldrig i 24 år at have set noget så slemt som de manglende og mangelfulde kontroller i SKAT, der har kostet skatteborgerne 9 mia. kr. i forkerte refusioner af udbytteskat, hvilket kommer i halen af ledelsesskandale efter ledelsesskandale. Det er ikke åbenlyst, at Kammeradvokaten og SKAT er de ypperste eksperter i virksomhedsledelse.

Til sidst endte sagen da også med at handle om det rigtige spørgsmål, nemlig om jeg havde ledet selskabet ordentligt og korrekt og herunder gjort, hvad en virksomhedsleder kan gøre for at beskytte sig imod besvigelser inde- og udefra. Det er det, Østre Landsret og Højesteret enstemmigt har konstateret, at det har jeg.

Hvad vidste SKAT?

Vi har fra første færd rejst spørgsmålet over for SKAT, om SKAT da ikke vidste, at der foregik mistænkelige handler. SKAT kunne have gode grunde til at holde tæt med det. EU-Domstolen har fastslået, at medlemsstaternes myndigheder godt må lade svindlere løbe linen ud, hvis det er nødvendigt for at opklare og forfølge strafbare forhold - men Domstolen siger samtidig, at myndighederne ikke som følge heraf kan opkræve beløb hos uskyldige borgere og virksomheder.

I min virksomhed så alt helt normalt ud, så ingen kunne ane uråd. Når svindlerne blev pågrebet og idømt hårde straffe, skyldtes det, at SKAT og politiet afdækkede den større sammenhæng og indsamlede en masse beviser mod dem. Men SKAT påstod hårdnakket under sagen mod mig, at de heller intet vidste og ingen anledning havde haft til at foretage kontroller eller mistænke nogen. Påstanden blev igen og igen fremført af Kammeradvokaten ved Boris Frederiksen. Kammeradvokaten anførte blandt andet til Østre Landsret, at SKAT naturligvis ikke kunne komme med materiale, som ikke eksisterede.

Ved et rent lykketræf kom vi så i besiddelse af dokumenter, der viste, at det var helt og aldeles usandt. SKAT havde et år inden sagsperioden i min sag iværksat overvågning af hovedmanden

bag svindelen, fordi SKAT vidste, at hans firma indgik svigsrelaterede handler. Det betød, at SKAT stort set vidste det straks, da de svigagtige handler i min sag begyndte. SKAT fik meget hurtigt mistanke til sagskomplekset, fordi SKAT - modsat mig - havde adgang til oplysninger om hele handelskæden og vidste, at der tegnede sig et mistænkeligt handelsmønster. SKAT nedsatte en styregruppe, der med SKATs egne ord skulle følge ”de nye momskarruseller”, og som også med SKATs egne ord kaldte det for ”aktuelt og spændende” at lade en handelskæde mistænkt for svindel køre videre.

Blandt medlemmerne af gruppen var bagmandspolitiet - og Boris Frederiksen.

SKATs mistanke betød, at SKAT ikke behøvede at udbetale momsrefusion til Comitel International. Der var hjemmel til at holde den tilbage for netop at beskytte statskassen mod tab.

Boris Frederiksen rådgav allerede dengang SKAT som SKATs advokat. Vi ved ikke, præcis hvad Boris Frederiksen har fortalt SKAT, men vi ved, at han rådgav SKAT om, at det kunne medføre et stort erstatningskrav mod SKAT, hvis SKAT til-

bageholdt momsrefusionen til mit selskab. Det var et dårligt og kostbart råd. Hvis beløbet ikke var blevet udbetalt, havde der ikke været noget tab for SKAT. Der havde heller ikke været så stort et tab for mig, da jeg selvfølgelig ville have opdaget og stoppet det, hvis mit selskab indgik handler, hvor SKAT ikke ville refundere momsen.

Problematiske spørgsmål om advokatens rolle

Der er for SKAT hjemmel til at tilbageholde beløb, når der er begrundet mistanke om urene handler. I fald et tilbageholdt beløb senere bliver udbetalt, er der højst et i denne sammenhæng beskedent rentebeløb at tabe på dispositionen for SKAT. Der er, hvilket enhver jurastuderende ved, kun et muligt erstatningskrav mod SKAT for en tilbageholdelse i ét tilfælde, og det er, hvis det var ansvarspådragende for SKAT at foretage tilbageholdelsen, dvs. hvis SKATs mistanke var grundløs. Det er problematisk, at staten antager en advokat til at føre en retssag om et tab, hvis eksistens denne advokat til dels selv har andel i, og det er problematisk, at advokaten påtager sig dette hverv.

For SKATs mistanke var ikke grundløs. Men SKAT traf et bevidst valg om at udbetale momsrefusionerne, og først i slutningen af sagsperioden, da det var for sent, tilbageholdt SKAT endelig mit selskabs momsrefusion.

I retssagen skiftede Boris Frederiksen forklaring og kunne nu på vegne af SKAT sige til Højesteret ”med sikkerhed”, at SKAT ikke på noget tidligere tidspunkt kunne have tilbageholdt Comitel Internationals momsrefusioner, fordi SKAT ikke vidste, at den trojanske hest i selskabet hjalp svindlerne. Også dette var

forkert. Tilbageholdelse af en momsrefusion sker foreløbigt for at give SKAT tid til at undersøge, netop om virksomheden eller nogen i virksomheden er indblandet i svindel, og betingelsen for tilbageholdelse er den blotte risiko for afgiftstab.

Først ved vurderingen af, at momsrefusionen endeligt kunne nægtes, var det relevant, at der var en trojansk hest i selskabet med viden om svindelen (og ikke engang det er rigtigt, for som SKAT skrev i sin agterskrivelse om endelig nægtelse, var det dengang ligegyldigt, om virksomheden vidste noget om svindelen).

Så SKAT og Boris Frederiksen satsede hele butikken, pengene kunne jo altid hentes hjem igen, har SKAT ifølge deres dokumenter tænkt. Men det kunne de så ikke. Da SKAT først et år senere forsøgte at hente pengene igen hos Comitel International, var beløbet ikke længere overkommeligt, men var vokset måned for måned til de 144 mio. kr.

Den moms, som en virksomhed får refunderet fra SKAT, er penge, som virksomheden allerede én gang har betalt til sine leverandører. Eftersom Comitel International ikke havde 144 mio. ekstra kroner på kistebunden, gik selskabet konkurs som en konsekvens af dette sagsforløb.

Ups. Nu var gode råd dyre. Boris Frederiksen anbefalede efter alt at dømme SKAT, at man gik rettens vej for at hente det tabte beløb hos mig personligt. Det forudsætter, at man kan bevise, at jeg ikke reagerede med rettidig omhu, eller at jeg var uansvarlig i min ledelse af virksomheden. Det har man så brugt 7 år på at forsøge uden at komme ud af stedet.

Husk lige retssikkerheden

Ud over min interesse i, at SKAT får dækket sit tab, er der en vigtig grund mere til, at jeg følger op på sagen: Retssikkerheden! Alle kender begrebet, og alle tror, at den findes. Først når du mangler den, opdager du problemet: Den findes ikke altid. Og så er det måske for sent. Jeg sagde faktisk flere gange under sagen til mine rådgivere: Det er ligesom i Rusland med retssikkerheden. Nej, bemærkede de. Derovre ved alle, at det er sådan. Det er der ingen, der tror om Danmark.

Uden forsikringens hjælp til at dække udgifterne ved retssagen kunne jeg nok ikke have ført sagen. Selv fri proces ville ikke have hjulpet meget. Det er velkendt, at statens advokat oppebærer en betaling, der er 3-4 gange større end en borgers fri procesadvokat, og derfor kan statens advokat arbejde 3-4 gange så meget på en sag som borgerens advokat.

Det var et meget usædvanligt skridt at forsøge at gøre mig personligt erstatningspligtig for SKATs tab. En lignende sag er så vidt vides aldrig rejst i Danmark eller EU.

Det er et kendt kneb, at når der ikke er saglige argumenter, så kan man forsøge at kvæle en sag i papirdynger. Det sidste redskab tog Kammeradvokaten i brug. Der er et tusinde proces-

skriftsider og seks tusinde dokument sider. Kun det væsentlige manglede - for man håbede, jeg ikke havde gemt det. Men det havde jeg.

Boris Frederiksen har i sagen benægtet, at jeg har samarbejdet med SKAT. Det kunne man ikke se nogen steder, så det var aldrig sket. Da første mail kom på bordet fra mit 15-20 år gamle arkiv, lød meldingen, at det jo bare var en enkelt mail, der ikke kunne tillægges betydning i sagen. Så kom mere af korrespondancen frem fra mit arkiv, da SKAT fortsat ikke ville kendes ved den.

SKAT takkede for samarbejdet

Siden 1998 havde jeg i samarbejde med SKAT løbende hver måned indsendt en lang række oplysninger til SKAT. Dette skete på SKATs anmodning. Formålet med det var, at SKAT brugte oplysningerne i arbejdet mod momskarruseller, og min kontaktperson hos SKAT takkede for samarbejdet og spurgte efter oplysningerne.

Til sidst, da vi havde lagt en ganske omfattende korrespondance frem, sagde Boris Frederiksen, at den havde man ikke kunnet finde på grund af ”fejlarkivering”, og at der på ingen måde havde været tale om, at SKAT ikke ønskede at bidrage til, at der kom korrekte oplysninger frem i sagen. Han oplyste nu til retten, at mine oplysninger var mangelfulde, hvilket han senere måtte trække tilbage, og han oplyste også, at SKAT alene brugte oplysningerne til ”den almindelige ligning”, og tilføjede: ”I øvrigt kunne jeg da ikke forvente, at det havde betydning for bedømmelsen af mine ledelsesmæssige beslutninger”.

Det havde det. Stor betydning. Det har jeg Østre Landsrets og Højesterets ord for.

Bag Boris Frederiksen har i retten siddet min kontaktperson i SKAT, dvs. den person fra SKAT, jeg har kommunikeret mest med, og som roste min virksomhed for punktlighed og ordentlighed i forhold til afregning af moms. Boris Frederiksen oplyste til Østre Landsret, da han trods dokumentationen fastholdt, at mit samarbejde med SKAT i arbejdet mod momskarruseller aldrig havde eksisteret, at han ”i sagens natur” havde forelagt mine oplysninger om samarbejdet for de relevante medarbejdere i SKAT. Dette står i modsætning til den vidneforklaring, som min kontaktperson i SKAT gav i Østre Landsret. Her oplyste hun under vidneansvar, at hun godt kunne huske samarbejdet og de oplysninger, hun modtog fra mig, og hvad de skulle bruges til, men at hun ikke lige havde kunnet finde dem.

Dårlig ledelse?

SKAT ved advokat Boris Frederiksen, Kammeradvokaten, fremsatte i februar 2009 påstanden om dårlig ledelse fra min side. Det har været mærkeligt, hvordan Boris Frederiksen har villet tolke min ledelsesadfærd sekund for sekund. Han har forsøgt som i et skydetelt på Dyrehavsbakken at underkende leverancer, at underkende forsikringsordninger, at underkende varekontrolsystemer, at underkende samarbejdspartnere, alt sammen uden at ramme på noget tidspunkt. Hverken sigtekornet eller træfsikkerheden har været på plads. Så vi kan ikke engang bruge det kendte børneslogan: ”Sigter godt, men rammer skidt!”

Boris Frederiksen oplyste til retten, at der ikke var budgetter og budgetopfølgning i Comitel International. Men Boris Frederiksen havde selv fremlagt eksempler på budgetter med mine opfølgende noter påført. Så oplyste Boris Frederiksen, at hverken varelager eller transporter var forsikrede. Men Boris Frederiksen havde selv fremlagt et bestyrelsesmødereferat, hvori forsikringsdækning var omtalt, og vi kunne fremskaffe policer

Højesteret

og anden dokumentation for dette selvfølgelig forhold. Så oplyste Boris Frederiksen, at jeg vidste, at en kunde anviste andre kunder. Men Boris Frederiksen havde selv fremlagt den dokumentation, hvoraf det fremgår, at det var usandt. Så satte Boris Frederiksen trumf på og oplyste til retten, at mine kollegaer i branchen forsøgte at smide mig ud af brancheforeningens bestyrelse. Men Boris Frederiksen nævnte ikke, at det faktisk var de autoriserede distributører, der havde forsøgt at presse en repræsentant for deres konkurrenter parallelimportørerne ud, og at dette blev pure afvist af foreningens hovedbestyrelse, som

direkte fastslog, at jeg hverken havde gjort noget ulovligt eller noget, der var i strid med god brancheskik. Og meget, meget andet.

Her syv år senere har jeg så både Østre Landsrets og Højesterets ord for, at min ledelse har været helt i orden. Otte dom-

Skattedirektør Jesper Rønnow Simonsen

mere har enstemmigt givet mig det blå stempel som leder efter snart 50 år som aktiv forretningsmand. Dommerne i både Østre Landsret og Højesteret lægger stor vægt på, at jeg som direktør og bestyrelsesmedlem har gjort, hvad SKAT bad mig om. Indrapporterede handler og navne og registreringer på nye kunder måned for måned over mange år. Og da min kontaktperson troede, at der blev sprunget en måned over (hvilket der ikke blev, andre i SKAT havde blot bedt mig om at sende oplysningerne til dem i stedet), blev jeg rykket på en venlig måde: Vi er så glade for dine indberetninger, at vi gerne vil have en forklaring, hvis de udebliver, hed det. Dommerne konstaterer, at jeg levede 110 pct. op til aftalerne med SKAT. Man ser ofte i frifindende domme om ledelsesansvar, at der har været fejl, men ikke nok til at pålægge erstatningsansvar. I mine domme er der ikke antydningen af kritik. Jeg nævner ikke dette for at spille hellig, men for at illustrere, hvilken retssag det er, Skatte-

ministeriet, SKAT og Kammeradvokaten har brugt så mange af skatteborgernes penge på, og for at illustrere kontrasten mellem Kammeradvokatens aggressive sagsførelse og så det, der reelt har været at komme efter, nemlig intet.

Nu må jeg spørge: Er der ordentlig ledelse hos Skatteministeriet og SKAT og hos Kammeradvokaten? Jeg må indrømme, at jeg tror, at svaret er nej. Jeg opfordrer til, at der igangsættes undersøgelser, der kan belyse dette nærmere.

Der er brug for, at vi får lys på denne sag, så andre måske kan undgå at blive rullet ind i et kaffask system, hvor statens advokat med sin ”alle kneb gælder”-teknik forsøger at gøre ret til uret og uret til ret.

Derfor bør min sag ikke stoppe med min frifindelse i Højesteret. Der er brug for oprydning og en genopretning af systemet. Der bør uddeles røde kort til de ansvarlige, som har skjult sagens rette sammenhæng og derigennem forsøgt at ruinere mig. Hvordan kan Kammeradvokaten, i sagen her Boris Frederiksen, optræde på en måde, som hvis SKAT's egne folk havde gjort det, ville have sendt dem i tjenstlige forhør med risiko for afskedigelse? Tilliden til systemet er brudt.

Stævning og mapper i indkørslen

Det kan være svært for udenforstående at forstå, hvordan jeg kunne holde til at blive trukket gennem en syv år lang retssag, der var grundløs, men som kunne have kostet alt. Det begyndte tilbage i 2009. Da jeg kom hjem fra job i udlandet, stod en stor papkasse med stævning og en dokumentsamling i min private indkørsel. Det kom ganske uvarslet som et lyn fra en klar himmel fra den myndighed, jeg loyalt har bistået. Det var åbenbart en bestemt dato, der havde styret løjerne. En forældelsesfrist. Intet var forberedt. Det kan jeg sådan set acceptere, men under den forudsætning, at man så trækker sagen tilbage, når der ikke er grundlag for at føre den, og ikke gør den til en pengemaskine for sig selv og påfører samfundet store omkostninger. Kammeradvokaten er jo også min advokat. SKAT er jo også mit SKAT.

Som om det ikke har været nok, blev hovedet hamret på søm, da Skatteministeriet/SKAT og Kammeradvokaten, aftenen før domsforhandlingen skulle starte ved Østre Landsret i 2014, her er vi 5 år inde i sagen, lægger en egenproduceret rapport frem om, at 80 % af Comitel Internationals kunder i EU var ”Missing Traders”, dvs. involveret i ulovlige handler. I Højesteret blev det så ophøjet til en primær del af Boris Frederiksens sagsførelse. Men det var urigtigt, vi kunne punktere materialet selskab for selskab.

Der var tale om, at SKATs ”dokumentation” for påstanden var indhentet i 2005. Materialet påviste ikke, at så meget som ét eneste selskab rent faktisk havde svindlet med varerne fra mit selskab. Min kontaktperson hos SKAT havde forklaret i Østre

Landsret, at påstanden herom var baseret på gætværk. Ikke på noget tidspunkt havde SKAT eller Kammeradvokaten i de mellem-liggende 10-11 år ulejligen sig med at undersøge, om der så havde vist sig at være hold i gætværket. Ved oplagte og helt simple undersøgelser kunne vi dokumentere, at en lang række af EU-kunderne stadig eksisterer den dag i dag, at en kunde faktisk fik dækket et moms krav mod myndighederne, og at der ingen oplysninger var om, at nogen af de øvrige faktisk havde vist sig at have svindlet med varerne fra Comitel International. Dette var grundlaget, hvorpå Boris Frederiksen på statens vegne bad rigets øverste domstol om at lægge til grund, at 80 % af Comitel Internationals EU-kunder var forbrydere.

Havde vi været på fodboldbanen, havde Boris Frederiksen fået det røde kort. Derom er jeg ikke i tvivl. Nu fik han kun, skulle det vise sig, det ”gule” i Østre Landsret, da retsformanden Bertil Vollmond sagde, at retten fandt spørgsmålet om culpa ganske banalt i denne sag, og at retten ville gøre sig meget umage med at formulere en dom, så Højesteret ikke behøvede at blive ind-draget. Dommen blev på 132 sider. Højesteret henholder sig

til den, og ingen af de otte dommere i landsret og Højesteret kan få øje på noget som helst i SKATs og Kammeradvokatens favør. Boris Frederiksens argument for at køre sagen op i Højesteret var, at dommerne i Østre Landsret havde misforstået både sagen og juraen.

Jeg vil gøre mit til, at staten skal tvinges til at være en modpart, man har tillid til og kan stole på. Og så skal staten, hvis den påføres tab fra en rådgiver, naturligvis have det dækket. Jeg har derfor nu sat et arbejde i gang for via aktindsigt at få dokumentation for, hvordan denne sag er skabt hos SKAT og Kammeradvokaten.

F.eks. ved vi også fra sagen, at IT-distributører, der ville min IT-brokerforretning til livs på grund af konkurrenceforholdene, har været inddraget af Kammeradvokaten.

I et internt notat fra Kammeradvokaten, der blev udarbejdet ved sagens opstart, kan man se, at Kammeradvokaten ikke vidste, hvad brokerhandel går ud på, og hvordan brokermarkedet ser ud, og at Kammeradvokaten stiller sig selv en række spørgsmål om, hvordan man kunne få forstand på sagens emne.

Der er altid et problematisk forhold mellem autoriserede distributører og parallelimportører, som brokere er, men ikke desto mindre kunne vi se, at Kammeradvokaten ganske kort tid efter korresponderede med distributørerne om de spørgsmål, som Kammeradvokaten havde stillet sig selv. SKAT meldte endda ud til offentligheden, at der var indgået et samarbejde med distributørerne om, at de autoriserede distributører nu skulle bestemme, hvordan SKAT vurderede parallelimportørerne - altså deres konkurrenter.

Advokaternes ry og rygte

Jeg har i sagen været professionelt hjulpet af dygtige advokater med et godt tag på juraen. Hverken de eller andre ordentlige advokater kan være tjent med, at nogle andre advokater opfører sig, som jeg har beskrevet. Jeg vil derfor nu bede Advokatrådet om at vurdere den advokatindsats, der er bedrevet af Kammeradvokaten ved Boris Frederiksen i sagen mod mig. Dette og honoreringen af samme er noget, der måske kan føre til, at Advokatrådet udnytter sin adgang til at bede Advokatnævnet se på sagen. Det er jo Advokatsamfundets fornemmeste opgave at arbejde for at sikre tilliden til advokater og for at sikre alle danskere et sundt retssamfund. Det er hovedoverskriften om Advokatsamfundets virke. Så opgaven er måske allerede sat i gang.

Forfølgelsen gennem syv år har gjort mig hårdfør. Jeg bærer ikke nag, men jeg glemmer aldrig, hvad der her er passeret. Hvis nogen havde forudsagt forløbet, så ville jeg have afvist det pure og anbefalet vedkommende at konsultere en psykiater.

Peer Kølendorf

Cand.jur. og cand.polit., MBA INSEAD

Administrerende direktør

Virksomhedsejer og ekstern professor ved INSEAD

Hellerup, den 3. marts 2016

